

הוספת חטאים בנוסח הוידוי של יום הכפורים

[שיר] והשיב רבינו שכשאומרים וידוי ביוה"כ בשעת שמונה עשרה אין להוסיף בוידוי יותר ממה שתיקנו, אפילו את נוסח הוידוי של החיד"א או את הפירוש של החיי אדם על אשמנו וכו' אין לומר, דאין להוסיף עבירות נוספות יותר ממה שתיקנו, ורק אם עשה ממש איזו עבירה אז מותר וצריך לאומרו בשמונה עשרה שכו'.

לעבור לפני האומר וידוי

[שמו] עוד השיב רבינו שמי שעומד ביוה"כ באמירת וידוי, אף שזה יותר קל משמונה עשרה עצמו, שיכול לזוז בידיו קצת וכדומה אם רוצה, מ"מ נחשב כשמונה עשרה לגבי האיסור שאסור להפסיק כנגד המתפלל.

הלכות סוכה וד' מינים

הסרת קארע מן הלולב

[שמו] והשיב רבינו שאין להסיר העלים החומים שכו' [קארע] שיש בין עלי התיומת שבלולב, כי הסרתם יכולה לגרום שתיפסק התיומת.

יציאה ידי חובה במין ערבה הנקרא 'ערבה בוכיה

[שיו] ורבינו אמר לי שבודאי הערבה בוכיה שכו' אינה כשרה לערבות, כי היא אינה כלל ממין הערבה, וכפי מה שידוע לנו אין עליה שום קבלה. והזכיר שברוסיה הערבות היו קצת משונות משלנו כאן, שהעלים היו יותר ארוכים, והגבעולים של ¹³⁶⁷⁶ יותר אדמוניים.

האם יש חסרון בנטילת הערבה הנ"ל מצד דרך גדולו

[שיח] וגם אמר רבינו שמה שאמר רב אחד שבעצם הערבה הבוכיה היא כן מין ערבה, ורק שמאחר שהענפים נהפכים ויורדים לארץ יש להסתפק מה נחשב כדרך גדולו ולפיכך

שכו'. [אבל בוידוי בחזרת הש"ץ יכול לאומרו אם רוצה].

שכה. Brown.

שכט. Weeping Willow.

של. Stems.

יש ליקח ארבע ערבות ולהעמיד שתי ערבות בצורה הרגילה ושתי ערבות בצורה הפוכה, היא טענה של שטות דמה בכך שנתהפך, הלא ידוע שזה ענף עגול ושגדל מראשו עד סופו!

כלי יפה המיועד לשמירת הלולב והאתרוג ביחד האם אפשר לצאת בנטילתו מצות לולב

שיט] ושאלתי את רבינו בשם משהו האם יש קפידה שלא ייצרו כלי עץ יפה המיועד לשמירת הלולב והאתרוג ביחד, ואף שיש הפסק של מחיצה מסוימת בין הלולב לאתרוג, מכל מקום יתכן שנצטרך להקפיד שלא להשתמש בדבר כזה, משום שמכיון שנעשה לנוי אין ההפסק הקיים בין הלולב לאתרוג ובין המינים לידי נחשב הפסק, וממילא מיד כשנוטל האדם את הכלי הנ"ל עם המינים שבתוכו בידי נחשב כאילו כבר קיים המצוה בלי לברך וגורם מכשול לעולם, דהלא מובא במ"ב סימן תרנ"א ס"ק ט' "ומשום חציצה נמי ליכא אף שהקשר מפסיק בין ידו להלולב, דכל לנאותו אינו חוצץ", וכעין זה כתב שם בסק"י: "אבל אם כרך בדי ההדס בלולב שרי ולא הוי חציצה דזה מקרי לנאותו". והשיב רבינו שאין דמיון בין המקרה הזה למה שמבואר שם, דרק מה שעומד לנאותו בשעת נטילתו כגון בית יד וכדומה אינו הפסק, אבל במקרה זה שזה דבר שנעשה לשמירה ולטלטול ממקום למקום שפיר נחשב כהפסק!

הלכות חנוכה

מדוע תיקנו חובת הדלקה על הבית

שב] ודיברתי עם רבינו בפרטות בענין השייכות של נר חנוכה לבית, ואסדר הענינים כאן כפי זכרוני.

דבר ראשון שאלתי את רבינו איך אפשר להסביר את השייכות בין הדלקה לבית. ועיין רבינו בדברי הערוך השולחן בסימן תרע"א שכותב "והכא גבי חנוכה המצוה היא הראייה לראות הנרות כשדולקין וזהו הפירסומי ניסא, ולכן תיקנו ברכה להרואה כדאיתא בגמרא שם, אך א"א לראייה בלי הדלקה ולכן תיקנו שבעה"ב מדליק וכל בני ביתו רואים, ומ"מ לא דמי לגמרי לשופר ומגילה, דבשופר אין המצוה רק השמיעה, ובמגילה שומע כעונה, אבל בנר חנוכה עיקרא דמצוה הוי ההדלקה כמו שמברכין להדליק אלא שגם הראייה מצוה, ולכן לא הטילו חז"ל חובה על כל אחד להדליק כיון שגם בהראייה יש מצוה וזהו שאמרו מצות חנוכה נר איש וביתו, כלומר, הוא בהדלקה ובני הבית בראייה שלא.

שלא. [וממשיך הערוך השולחן "אמנם אם הבעה"ב מדליק נר בשביל כל אחד ואחד מבני הבית הרי